

Beeldend kunstenaar Marco Käller uit Makkum voor een van de twaalf verrekijkers die hij ontwierp voor de historische verhalenroute. FOTO CATRINUS VAN DER VEEN

Spannende zeeverhalen op route naar Makkumer strand

KOEN PENNEWAARD

MAKKUM Twaalf robuuste ijzeren verrekijkers op de route van de dorpskom van Makkum naar het strand vertellen spannende verhalen.

Zacht rollen de golfjes op het strand bij de Holle Poarte in Makkum. Enkele volwassenen genieten van het broeierige zomerweer, kinderen spelen in het ondiepe water. Niets wijst erop dat zich nabij deze plek eeuwenlang menselijke drama's afspeelden.

De verhalenroute Verdronken Schepen toont aan dat het er, nog niet eens zo heel lang geleden, vaak ruig aan toe ging. De passage bij Makkum in de toenmalige Zuiderzee was een van de belangrijkste rou-

tes voor scheepsverkeer van Amsterdam naar de Oostzee.

Of de schepen voeren een zuidelijke koers, richting Frankrijk en de Middellandse Zee. De zandvlakte Makkumerwaard bleek bij sterke westelijke wind een scheepsgraf: geregeld liep een schip hier aan de grond, of erger, sloeg er kapot op de keiharde ondergrond.

Een jaar of acht geleden streek beeldend kunstenaar Marco Käller in het voormalige vissersdorpje neer. Hij speurde een klein jaar naar verhalen uit het verleden. „Heel veel gegevens zijn niet bewaard gebleven, maar ik heb in archieven toch een aantal verhalen kunnen opdiepen. Ze zijn vermoedelijk waar gebeurd, maar deels zullen het ook legendes zijn.”

De verhalen laten zich lezen en be-

kijken in twaalf stevig vormgegeven verrekijkers. Kijkend door de 'lens' ziet de belangstellende een silhouet, een fragment uit het verhaal dat in schrift bij de kijker is geplaatst. „De afstand tussen dorp en strand is lang en een beetje saai. Daar wilde ik iets mee”, verklaart Käller zijn idee.

Op de 2 kilometer lange route bieden de verhalen de nodige verstrooiing. „Kinderen huppelen van kijker naar kijker, ouders nemen de verhalen in zich op. Mensen reageren zeer positief.”

Een van de belangrijkste is volgens Käller die van It wite wiif. „Volgens de overlevering was hier vroeger een onpeilbaar diepe kolk, volgens de Makkumers de poort naar de hel, waar veel schepen vergingen. Het heeft ook de naam aan het recreatiegebied de Holle Poarte gegeven.”